

עפ"ג 58867/01/21 - עתאף אבו עראר, טאלב אבו עראר, נעים אבו עראר, פריד אבו עראר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג 58867-01-21 אבו עראר ואח' נ' מדינת ישראל
לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן - אב"ד
כב' השופט גיל דניאל
כב' השופט יובל ליבדרו

המערערים: 1. עתאף אבו עראר
2. טאלב אבו עראר
3. נעים אבו עראר
4. פריד אבו עראר
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

נוכחים:

המערערים וב"כ - עו"ד מאיר סויסה

ב"כ המשיבה - עו"ד תהילה גלנטה

מהות הערעור: ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט סולקין), מיום 04.01.21, בת"פ 44831-10-17

פסק דין

המערער 1 הורשע, על יסוד הודאתו, ב-3 עבירות זיוף, לפי סעיף 418 סיפא בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") וב-3 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא בחוק, והמערערים 2 - 4 הורשעו בשתי עבירות זיוף ובשתי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

בכתב האישום המתוקן, שהמערערים הודו בעובדותיו, מתואר שבתקופה הרלוונטית לכתב האישום, חברת "נתיבי ערוער בע"מ" (להלן: "החברה"), שסיפקה שירותי הובלה שונים למפעלי ים המלח, העסיקה את המערער 1 כקבלן משנה, ואת המערערים 2-4 כנהגי משאיות באמצעות קבלני משנה אחרים. במסגרת עבודתם במפעלי ים המלח, המערערים נדרשו להוביל במשאיות מלח מאזור בריכות המלח, כאשר מידי בוקר כל אחד מהם קיבל שני כרטיסים מגנטיים, האחד

כלל את פרטי המשאית והשני את פרטי החומר המועבר. כל אחד מהמערערים נדרש להעמיס את החומר על המשאית, לשקול את המשאית ולטעון את הנתונים על גבי הכרטיסים המגנטיים, ואז לנסוע ולפרוק את החומר בשטח המפעל. את התשלום קיבלה החברה בהתאם לכמות החומר שנשקלה ומרחק הנסיעה, שהינו קבוע. המערערים, בשני מועדים לפחות, רימו בתהליך השקילה על מנת לקבל שכר במרמה, כך ששקלו את אותה המשאית יותר מפעם אחת, וטענו את תוצאת המשקל בכרטיסים מגנטיים השייכים למשאית אחרת. כך בתאריך 27.10.14 המערער 3 שקל את משאיתו פעמיים, כאשר בשקילה אחת העביר את הכרטיסים המגנטיים של משאיתו, ובשקילה השנייה העביר את הכרטיסים המגנטיים של משאיתו של המערער 2; בתאריך 27.10.14 המערער 1 שקל את משאיתו פעמיים, כאשר בשקילה אחת העביר את הכרטיסים המגנטיים של משאיתו, ובשקילה השנייה העביר את הכרטיסים המגנטיים של משאיתו של המערער 3; בתאריך 27.10.14 המערער 4 שקל את משאיתו פעמיים, כאשר בשקילה אחת העביר את הכרטיסים המגנטיים של משאיתו של המערער 1; בתאריך 25.11.14 המערער 1 שקל את משאיתו פעמיים, כאשר בשקילה אחת העביר את הכרטיסים המגנטיים של משאיתו, ובשקילה השנייה העביר את הכרטיסים המגנטיים של משאיתו של המערער 2; ובתאריך 25.11.14 המערער 4 שקל את משאיתו פעמיים, כאשר בשקילה אחת העביר את הכרטיסים המגנטיים של משאיתו, ובשקילה השנייה העביר את הכרטיסים המגנטיים של משאיתו של המערער 1.

בהסתמך על מצג השווא המתואר, חברת מפעלי ים המלח שילמה לחברה כסף תמורת הובלות אשר לא בוצעו בפועל, ובהתאם לכך החברה שילמה לקבלני המשנה, וביניהם גם המערער 1. ובסך הכל נגרם למפעל נזק כספי בסך 15,000 ₪.

שירות המבחן הכין תסקירים על המערערים. והמליץ להטיל על המערערים 1 ו-2 שירות לתועלת הציבור, מאסר על תנאי והתחייבות; ולהטיל על המערערים 3 ו-4, שלא הביעו הסכמה לביצוע שירות לתועלת הציבור, מאסר בעבודות שירות.

בית המשפט קמא התייחס לטיב העבירות ולנסיבות ביצוען, וקבע כי מתחם העונש ההולם למעשי המערער 1 נע בין 5 ל-15 חודשי מאסר, ומתחם העונש ההולם למעשי המערערים 2-4 נע בין 3 ל-12 חודשי מאסר. אשר לעונש הראוי, בית המשפט עמד על כך שהמערערים ללא עבר פלילי ומאז ביצוע העבירות הם לא הסתבכו בעבירות נוספות; הפנה להתרשמות שירות המבחן מהמערערים; התייחס לכך שהמערערים לא הביעו מוטיבציה לטיפול ולא פעלו להשבת הכספים. אשר לחלופי הזמן מאז ביצוע העבירות, ציין כי בהתחשב בסוג העבירות ובכך שחלק ניכר מהימשכות ההליכים עומד לפתחה של ההגנה, הרי שינתן לו משקל מסוים אך הוא אינו מצדיק הימנעות מעונש מעשי. והטיל על המערער 1, חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות, ועל המערערים 2,3,4 שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, ובנוסף הטיל על כל אחד מהמערערים 9 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי בסך 3,750 ₪ וקנס בסך 6,000 ₪ או 50 ימי מאסר תחתיו.

מכאן הערעור.

ב"כ המערערים טוען כי העונש שהוטל המערערים מחמיר איתם יתר על המידה ויש לבטל את עונשי המאסר בפועל ולהפחית במידה ניכרת מעונש הקנס. טען כי המערערים נורמטיביים, בעלי משפחות, העובדים לפרנסתם. העבירות בוצעו לפני זמן רב והנזק הכלכלי שנגרם קטן. הם הודו במיוחס להם וחסכו בזמן שיפוטי. ומצבם הכלכלי קשה. והיה על בית המשפט להסתפק בהטלת מאסרים על תנאי ועונשים כספיים מדודים.

ב"כ המשיבה ציינה שהתביעה ערה לשאלת חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות ולכך שלקח לתביעה 3 שנים להגיש את

כתב האישום, אולם, טענה כי גם בהתחשב בחלוקי הזמן העונש שהוטל על המערערים סביר ואין מקום להתערב בו. וביקשה לדחות את הערעור.

שקלנו את מלוא הנתונים והנסיבות הנוגעים לענין ואת טיעוני הצדדים והחלטנו להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא באופן שיתואר להלן.

העונש המוטל על עבירות מרמה וזיוף, מושפע מנתונין הקונקרטיים ובכלל זה, אופי מעשה המרמה והזיוף, היקפו, משכו, מיהות הנפגע, זהות הנאשם ועוד, ואולם, ניתן לומר כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה הינה של רצינות וחומרה.

לשם השוואה, נציג את ת"פ 49295-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד דיאב** (נבו, 29.11.17) בו דובר במי שהורשע בריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. הנאשם שימש כנהג משאית שמובילה גרזאות למפעל מיחזור. הוא ידע כי אחרים מזייפים את משקל המשאית, ותחת ידיעה זו הוא הוביל גרזאות אל המתחם ובתמורה קיבל סך של 9,000 ₪. צוין כי בשלב מסוים הנאשם דיווח על המרמה והביא לחשיפת הפרשה. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; מאסר על תנאי; קנס בסך 15,000 ₪ ופיצוי בסך 10,000 ₪.

בחינת עונשם של המערערים מנקודת המבט של הלימתו ביחס לחומרת המעשים בנסיבותיהם ולמידת אשם של המערערים, מביאה למסקנה שהעונש שבית המשפט קבע, מתאים. וברגיל לא היה מקום להתערב בו.

אולם, העונש המוטל על מעשה מסוים איננו תוצאה קבועה הנובעת מנוסחה אחידה, אלא הוא מעשה חושב, המושפע משיקולי ענישה כלליים הנלקחים בחשבון בכל מקרה, ומותאם למעשה ולנאשם המסוימים.

כאן, העבירות עליהן נותנים המערערים את הדין בוצעו בשנת 2014, לפני קרוב לשבע שנים. כתב האישום הוגש רק כעבור כ-3 שנים, מבלי שניתן לכך הסבר מניח את הדעת. המערערים 2-4 ביצעו שני מעשי עבירה והמערער 1 ביצע שלושה מעשי עבירה. כל העבירות בוצעו בשתי הזדמנויות. והנזק הכספי שהמערערים גרמו עומד על כ-15,000 ₪.

כל המערערים בני למעלה מ-40 שנים. נעדרי עבר פלילי. הם מנהלים אורח חיים נורמטיבי, ומפרנסים את משפחותיהם. מאז ביצוע העבירות הם לא הסתבכו בעבירות נוספות. ומצבם הכלכלי מורכב.

בהתחשב במכלול הנתונים והנסיבות הנוגעים לענין, נראה שהפגיעה שתיגרם למערערים ממאסר בעבודות שירות לתקופות שנקבעו להם, חורגת מהמידה הראויה.

על כן, אנו מקבלים את הערעור ומעמידים את תקופת המאסר בעבודות שירות של המערער 1 על חודשיים וחצי, ואת תקופת המאסר בעבודות שירות של כל אחד מהמערערים 2-4 על חודש ימים; קובעים שהמאסר חלף הקנס יהיה 20 ימים; וקובעים שהעבירות המפעילות את המאסר על תנאי שנקבע למערערים יהיו עבירות זיוף וקבלת דבר במרמה.

כל יתר הוראות גזר הדין של בית המשפט קמא יעמדו בעינן.

על כל אחד מהמערערים להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות במחוז דרום ביום 11.11.21 בשעה 09:00

לקביעת מועד ומקום ביצוע עבודת השירות.

הממונה על עבודות שירות מתבקשת לעדכן את בית המשפט בהתפתחויות.

מזכירות בית המשפט תעביר את פסק הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום כ"ח חשוון תשפ"ב, 03/11/2021 במעמד הנוכחים.

גיל דניאל, שופט

יובל ליבדרו, שופט

אליהו ביתן, סגן נשיאה